

Sygn. akt **II Cz 2382/14**

POSTANOWIENIE

Dnia 30 stycznia 2015 roku

Sąd Okręgowy w Szczecinie II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSO Violetta Osińska
Sędziowie:	SO Marzenna Ernest SO Tomasz Szaj (spr.)

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 30 stycznia 2015 roku w S.

sprawy z wniosku dłużnika (...) w L.

przy udziale wierzycieli: (...) w S., (...) w P. – Km 7024/12, Km 7803/12, Km 5191/13, Km 1785/13, Km 2190/13, Km 5188/13, Km 7615/12, Km 1044/13,(...) L. – Km 5190/13, Km 6470/13, Ł. B. – Km 5478/13, Km 5526/13 i (...) w W. – Km 2563/13, (...) w P. – Km 5526/13

o zwolnienie zajętych ruchomości spod egzekucji na podstawie art. 1061 k.p.c.

na skutek zażalenia dłużnika na postanowienie Sądu Rejonowego w Stargardzie Szczecińskim z dnia 24 lipca 2014 roku, sygn. akt I C 446/14

I. oddala zażalenie;

II. zasądza od dłużnika(...) w L. na rzecz(...) (...) w W. kwotę 60,- zł (sześćdziesiąt złotych) tytułem kosztów postępowania zażaleniowego.

SSO Tomasz Szaj SSO Violetta Osińska SSO Marzenna Ernest

Sygn. akt **II Cz 2382/14**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 24 lipca 2014 roku Sąd Rejonowy oddalił wniosek (...) w L. o zwolnienie ruchomości wskazanych w obwieszczeniu o licytacji spod egzekucji w trybie przepisu art. 1061 k.p.c. w zamian za nieruchomość o powierzchni 831,25 m położoną w L. przy ulicy (...) o wartości 766.712,49 złotych.

Sąd Rejonowy wskazał, że w piśmie z dnia 19 maja 2014 r. dłużnik cofnął skargę na czynność komornika i podtrzymał wniosek o zwolnienie spod egzekucji w trybie art. 1061 k.p.c. w odniesieniu do ruchomości w postaci: (...) (...) (...)rok produkcji (...) nr serii (...) +(...) (...) (zielona) rok produkcji (...) (...) (...) (...), (...) (...) (...) (...) (...) (...) (...) (...) Nr (...) +(...) (...) Nr (...), rok produkcji(...) (...), (...) (...) (...), (...) (...) (...), (...) (...) (...) + (...) K. (...) (...). (...) (...) (...) (...) Dłużnik podtrzymał przy tym swoją dotychczasową argumentację zgłaszaną na poparcie wniosku, a jednocześnie nie zgodził się z twierdzeniem komornika i wierzyciela, że mienie zastępcze musi przedstawiać wartość pozwalającą na pełne

zaspokojenie wierzycieli, albowiem, w opinii dłużnika, koniecznym i zarazem wystarczającym jest, aby przedstawiło ono wartość nie niższą niż mienie objęte wnioskiem o zwolnienie. [k. 84-86].

Sąd Rejonowy wskazał, że wniosek dłużnika nie zasługiwał na uwzględnienie. Sąd stwierdził, że nie spełnia on przesłanek opisanych w hipotezie normy z art. 1061 k.p.c. O ile bowiem nie ulega wątpliwości, że(...) w L. jest przedsiębiorcą prowadzącym działalność gospodarczą w formie przedsiębiorstwa, a objęte jej wnioskiem ruchomości służą do jego prowadzenia, o tyle już nie można przyjąć, że dłużnik wskazał mienie, z którego możliwe jest zaspokojenie wierzycieli w zamian za rzeczy zwolnione. Niezależnie od słuszności argumentów komornika i wierzyciela co do konieczności wskazania przez dłużnika składającego wniosek w trybie art. 1061 k.p.c. mienia zastępczego pozwalającego na pełne zaspokojenie wierzycieli i poprzestania przez tego konkretnego dłużnika na samych tylko gołosłownych twierdzeniach co do wartości nieruchomości położonej w L. przy ulicy (...), na pierwszy plan wysuwa się niewykazanie przez dłużnika tytułu własności do przedmiotowej nieruchomości oraz brak jej oznaczenia w sposób umożliwiający identyfikację. Znaczącym jest przeto, że dłużnik, sam profesjonalny uczestnik obrotu prawnego, reprezentowany dodatkowo przez profesjonalnego pełnomocnika, swoją aktywność w tym zakresie ograniczył do wskazania miejsca położenia nieruchomości oraz jej powierzchni liczonej w metrach. Tego rodzaju pasywność procesowa dłużnika nie może jednak prowadzić do osiągnięcia zamierzonego przez niego celu w postaci uzyskania zwolnienia mienia dłużnika spod egzekucji, jako że uniemożliwia Sądowi ocenę czy mamy do czynienia z należącym do dłużnika mieniem w rozumieniu przepisu art. 44 k.c., a nadto, że posiada ono walor pozwalający na pełne zaspokojenie wierzycieli. Gdyby natomiast założyć, że mieniem wskazanym przez dłużnika jest nieruchomość objęta księgą wieczystą nr(...)to elementem dyskwalifikującym żądanie dłużnika byłaby okoliczność, że są już one przedmiotem egzekucji prowadzonej przeciwko dłużnikowi.

Zdaniem Sądu Rejonowego wniosek dłużnika nie zasługiwał na uwzględnienie także z uwagi na przesłankę interesu wierzyciela. W świetle eksponowanego przez wierzycieli i komornika dotychczasowego postępowania dłużnika w toku postępowania egzekucyjnego, a więc niedotrzymywania warunków porozumień co do spłaty zadłużenia zawieranych z wierzycielami w toku postępowania egzekucyjnego, uzasadnionym wydaje się wniosek komornika i wierzycieli, że intencją rozpoznawanego wniosku dłużnika jest doprowadzenie do wstrzymania lub opóźnienia w czasie prawidłowo wykonywanych czynności egzekucyjnych.

Sąd Rejonowy wskazał również, że nie bez znaczenia jest wreszcie eksponowany przez wierzycieli i komornika fakt nieregulowania przez dłużnika egzekwowanych należności, mimo faktycznego korzystania z zajętych i objętych wnioskiem ruchomości i chociaż fakt ten sam w sobie nie dawałby wystarczającej podstawy do oddalenia wniosku dłużnika, to jednak rozpatrywany w kontekście dotychczasowego przebiegu postępowania egzekucyjnego i zachowania dłużnika, stanowi dodatkowy argument przemawiający za bezzasadnością wniosku dłużnika jako zmierzającego wyłącznie do tamowania postępowania egzekucyjnego. Sąd nie dostrzega widzi przy tym powodów do przedkładania interesów dłużnika ponad interesy wierzycieli, zwłaszcza, że nie usprawiedliwia tego ani społeczno-gospodarcze znaczenie prowadzonej przez niego działalności, ani dotychczasowe postępowanie względem wierzycieli i własnych pracowników, za których nie są odprowadzane składki na ubezpieczenie społeczne.

Powyższe postanowienie zaskarżył dłużnik, domagając się jego zmiany i wyłączenia spod egzekucji wskazanych ruchomości. Uzasadniając zażalenie podniósł, że warunkiem zastosowania art. 1061 k.p.c. jest wskazanie takich składników majątku, z których możliwe będzie zaspokojenie wierzycieli. Nie ma podstawy prawnej argumentacja, że wskazane nieruchomości są już przedmiotem postępowania egzekucyjnego. Instytucja art. 1061 k.p.c. podyktowana jest względami społeczno – gospodarczymi i ma umożliwić dłużnikowi spłatę zaległości w odpowiednich częściach, przy zachowaniu możliwości dalszego prowadzenia działalności gospodarczej. Samo zajęcie mienia zastępczego nie musi zatem pokrywać w całości istniejących wierzytelności, a jedynie ich część. Pozostała kwota winna być regulowana zgodnie z osiąganym dochodem i wpływami finansowymi. Nadto Sąd nie uwzględnił wartości zajętej nieruchomości w porównaniu do wierzytelności. Mieniem dłużnika są dwie nieruchomości objęte księgami wieczystymi nr (...)Licytacja tych nieruchomości pozwoliłaby na całkowite zaspokojenie wierzycieli.

W odpowiedzi na zażalenie wierzyciel (...)wniósł o jego oddalenie i zasądzenie kosztów postępowania. Wskazał, że instytucja art. 1061 k.p.c. ma umożliwić dłużnikowi dalsze prowadzenie działalności gospodarczej, tj. zarobkowej. Sam wniosek spowodował wstrzymanie czynności egzekucyjnych i umożliwił dłużnikowi prowadzenie działalności, a dłużnik nadal nie reguluje należności publiczno – prawnych. We wrześniu i październiku 2014 roku dokonał łącznie wpłat na kwotę 5 565,87 zł. Jego zadłużenie zaś wynosi 776 650,71 zł. Kwoty miesięcznych bieżących składek (które nie są opłacane) wynoszą 4 903,- zł, a tym samym pomimo dysponowania ruchomościami działalność dłużnika nie przynosi dochodu albo osiągnany dochód nie jest przeznaczany na spłatę bieżących należności. Zatem zaległość dłużnika się pogłębia.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie okazało się bezzasadne.

Stosownie do przepisu art. 1061 § 1 k.p.c. dłużnik prowadzący działalność gospodarczą w formie przedsiębiorstwa lub gospodarstwa rolnego, w razie gdy egzekucja zostanie skierowana do rzeczy niezbędnej do prowadzenia tej działalności, może wystąpić do sądu o wyłączenie tej rzeczy spod zajęcia, wskazując we wniosku składniki swego mienia, z których jest możliwe zaspokojenie roszczenia wierzyciela w zamian za rzecz zwolnioną. O wyłączeniu spod zajęcia sąd orzeka po wysłuchaniu stron, biorąc pod uwagę obok interesów wierzyciela i dłużnika również społeczno-gospodarcze znaczenie działalności gospodarczej dłużnika. Z chwilą wydania postanowienia zwalniającego spod zajęcia, w stosunku do mienia zastępczego określonego w postanowieniu następują skutki zajęcia. Komornik dokona niezwłocznie czynności związanych z zajęciem. Wniosek o zwolnienie spod zajęcia może być zgłoszony również w skardze na czynności komornika.

Celem powyższego uregulowania jest ochrona przedsiębiorcy przed nadmierną uciążliwością postępowania egzekucyjnego i zachowanie istnienia przedsiębiorcy oraz zdolności do generowania dochodów. Niemniej jednak powyższy cel nie może przesłaniać naczelnego obowiązku regulowania długów i uprawnienia wierzycieli do zaspokojenia ich słusznych pretensji. Ostatecznie zatem interes przedsiębiorcy może być uwzględniony wyłącznie wtedy, gdy nie stoi to w kolizji z interesem wierzycieli, lub też uwzględnienie interesu dłużnika znacząco przeważa nad uszczerbkiem w interesach wierzycieli.

Warunkiem zwolnienia zajętych przedmiotów w powyższym trybie jest stwierdzenie, że mienie wskazane przez dłużnika wystarczy na zaspokojenie wierzyciela. Wbrew twierdzeniom zażalenia ta przesłanka nie została spełniona. We wniosku dłużnik wskazał, że możliwe jest zaspokojenie wierzycieli z nieruchomości położonej w L. przy ul. (...). Wskazał również szacunkową wartość tej nieruchomości na kwotę 766 712,49 zł. Przy czym jak wynika z informacji komornika wartość egzekwowanych wierzytelności przekracza 3 000 000,- zł. Same należności główne przekraczają zaś 2 000 000,- zł. Oczywiście jest zatem, że nieruchomość nie tylko nie wystarczy na zaspokojenie wierzycieli, ale jej sprzedaż nie pokryje w całości kosztów i należności ubocznych. Chybiony zaś jest pogląd dłużnika, że wystarczającym dla zwolnienia zajętego mienia spod egzekucji jest wskazanie innego mienia o większej wartości. Nie zostało zaś w żaden sposób nawet uprawdopodobnione twierdzenie dłużnika, że obie nieruchomości precyzyjnie oznaczone w zażaleniu jako (...) oraz (...) pozwolą na całkowite zaspokojenie wierzycieli. Dłużnik nie wskazał bowiem wartości tych nieruchomości ani żadnych ich cech. Samo zaś spełnienie przesłanki wykazania, że zajęte ruchomości są dłużnikowi niezbędne do prowadzenia działalności nie wystarcza do uwzględnienia wniosku. Brak jest jakichkolwiek podstaw do przyznania prymatu interesu dłużnika nad interesem wierzycieli. Dostrzec również należy, że pomimo upływu pół roku od wydania zaskarżonego postanowienia oraz blisko roku od złożenia wniosku o zwolnienie zajętych przedmiotów od egzekucji, dłużnik nie reguluje swoich zobowiązań w stopniu pozwalającym na przyjęcie, że w rozsądnym terminie spłaci swe zobowiązania. Z informacji(...) w sprawach Km 7024/12, (...) oraz (...) wynika, że dłużnik na rzecz(...) wpłacił łącznie kwotę niespełna 30 000,- zł, co stanowi ok. 1% łącznego zadłużenia, a więc nie pokrywa nawet bieżących odsetek od zadłużenia. Sam dłużnik nie wskazuje na dokonanie innych wyższych wpłat. Jednocześnie w toku postępowania egzekucyjnego w dniu 18 września 2014 roku doszło do sprzedaży części zajętych ruchomości dłużnika, z której to uzyskano łącznie 56 000,- zł, co też stanowi niewielką część dochodzonych wierzytelności. Część

przedmiotów nie znalazła zaś nabywcy. W konsekwencji prawidłowo Sąd Rejonowy uznał, że brak jest podstaw do zwolnienia zajętych przedmiotów od egzekucji.

Uwagi Sądu Okręgowego nie może ujść również fakt, że już po złożeniu wniosku oraz po wydaniu orzeczenia zaskarżonego orzeczenia kolejni wierzyciele skierowali wnioski egzekucyjne i doszło do zajęcia ruchomości będących przedmiotem niniejszego postępowania. Podmioty te nie zostały jednak objęte zakresem wniosku.

Z tych względów na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c., należało zażalenie oddalić.

O kosztach postępowania zażaleniowego rozstrzygnięto na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c., albowiem wierzyciel (...) (...) złożył odpowiedź na zażalenie, domagając się przyznania kosztów.

(...)

(...)

1. (...)

2. (...) (...)

3. (...)

- (...)

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)

4. (...)

5. (...)

(...)